

ת"פ 47550/01/15 - מדינת ישראל נגד מרדכי פנחס מושקט

בית משפט השלום בכפר סבא

27 מרץ 2016

ת"פ 47550-01-15 מדינת ישראל נ' מושקט

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מרדכי פנחס מושקט
נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ניר רשף

גזר דין

1. הנאשם, מרדכי מושקט יליד 1959, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **האזנת סתר שלא כדין (ריבוי עבירות) ו-התקנת מכשיר לצורך האזנת סתר שלא כדין**.

2. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם וגב' אופירה ויסוצקי (להלן - "**אופירה**") הם אחים ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו שותפים עסקיים בעסק "מרדכי מושקט סוכנויות" שמשרדו בכפר מל"ל (להלן - "**המשרד**"). בין הנאשם לאופירה התגלע סכסוך עסקי והנאשם החליט להאזין שלא כדין לשיחותיה של אופירה ופגישותיה במשרד. לפיכך, במועד עובר ליום 25.11.2011, התקין הנאשם באמצעות אחר במשרד, ובתקרה הכפולה שמעל לשולחן העבודה של אופירה, מצלמה ומיקרופון זעיר, כך שצויד הקצה הגיע למשרדו שלו. ביכולתו של המשתמש בצויד זה להאזין ולצפות במתרחש במשרד ובסביבת שולחנה של אופירה, וכן להקליט את המתרחש במקום ללא ידיעתם והסכמתם של העובדים במשרד ושל אופירה.

בתקופה שבין 25.8.2011 ל- 23.12.2011, במספר מקרים, האזין הנאשם, צפה והקליט שיחות של אחרים ושל אופירה במשרד ובסביבת שולחן העבודה של אופירה, וכל זאת כדי שתוצרי ההאזנה ישמשוהו בהליך אזרחי נגד אופירה.

3. כתב האישום בעובדותיו הודה הנאשם הינו פרי הסדר טיעון והסכמה בין הצדדים שקדמה להגשתו. במעמד הודאת הנאשם הודיעו הצדדים כי, בכפוף להפקדת סך של 3,000 ₪ כפיצוי לאופירה, תעתור המאשימה לארבעה חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, ואילו הנאשם יבקש להימנע מהרשעתו בדין.

לפיכך נשלח הנאשם לממונה ולשירות המבחן.

עמוד 1

4. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודת שירות, וקבע את תנאיה.

5. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם טוען כי חשד שבניה של אופירה, אשר עבדו בעסק, מעלו בכספי העסק. לפיכך ביצע את האזנות הסתר מושא ההליך הנוכחי, ולדברי הנאשם אלה תמכו בחשדותיו וכתוצאה מכך אף פיטר את בניה של אופירה. בדיעבד מביע הנאשם חרטה על מעשיו, בעיקר נוכח העובדה שלאחר שנתגלו נותקו קשרי המשפחות. לדעת שירות המבחן הנאשם מודע כיום לפסול שבהתנהגותו. הנאשם ציין כי הרשעתו בדין יכול שתשפיע על התנדבותו בעמותה להעצמת נוער בסיכון וכן הביע חשש כי תיפגע עבודתו עם גופים ממשלתיים. שירות המבחן סבור כי ניתן לשקול במקרה זה של"צ ללא הרשעה וגיבש תכנית של"צ בהתאם.

6. אופירה ובניה העידו במסגרת טיעוני המאשימה לעונש, לאחר שעמדת ההגנה כי הדבר אינו אפשרי בהליך בו לא התקיים שלב בירור האשמה - נדחתה על ידי בהחלטה מיום 1.2.2016. נפגעי העבירה הרחיבו בדבר פגיעות כלכליות, ובעיקר אישיות, שנגרמו להם כתוצאה ממעשי הנאשם. לאחר חשיפת מעשי הנאשם נוצר קרע במשפחה. נפגעי העבירה חוו מתחים לא פשוטים. בניה של אופירה פוטרו מהעסק לאחר שנים של עבודה ונאלצו להתחיל את חייהם המקצועיים מחדש, בסיועה של אמם.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד טלי קרת, עמדה על הערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות שביצע הנאשם ועל חומרתן המיוחדת של נסיבות המקרה הנוכחי, כאשר הנאשם מבצע את מעשי האזנת הסתר כלפי אחותו ואחייניו. המאשימה התנגדה לביטול הרשעת הנאשם, הגם שזו הייתה המלצת שירות המבחן, ועתרה לעונש המרבי במסגרת ההסדר. הוגשה פסיקה.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד ניר רשף, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לעניין ההרשעה טען הסנגור כי אין צורך להוכיח נזק קונקרטי אם כי במקרה זה מתקיים נזק כאמור, כמתואר בתסקיר וכן לאור שאיפתו של הנאשם להחזיק ברישיון משיט 40 ("סקיפר"), הדורש תעודת יושר. ב"כ הנאשם טען עוד כי עמדת נפגעי העבירה היא פועל יוצא של סכסוך אזרחי שקיים עדיין בינם לבין הנאשם. הוגשה פסיקה.

לחלופין טען הסנגור לגזור על מרשו עונש של מאסר על-תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר כי הוא מצטער "שהגיע לרגע הזה".

דין

9. העבירה של האזנת סתר שלא כדין היא עבירה חמורה. הערך המוגן העומד בבסיסה הוא הגנה על הזכות החוקתית לפרטיות. האזנת סתר (כדין או שלא כדין) פוגעת באופן קשה בזכות חוקתית זו, המוצאת את ביטויה

הפרטני בסוד שיחם של בני האדם.

בענייננו פגע הנאשם קשות בסוד שיחם של בני משפחתו, לאורך תקופה ארוכה בת ארבעה חודשים, ולאחר מכן עשה שימוש בתוצרי האזנת הסתר.

10. הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל הרחב על-פיו מקום שהוכחה אשמתו של בגיר יש להרשיעו בדין. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה מוסמך בית המשפט לסטות מהכלל הרגיל, ולהימנע מהרשעתו של נאשם.

המקרה שלפניי אינו כזה. מוכן אני לצאת מנקודת הנחה שייגרם לנאשם נזק כתוצאה מהרשעתו בעבירה של האזנת סתר. בראש ובראשונה נזק תדמיתי, ואולי גם נזק קונקרטי - כעולה מהתסקיר ומטיעוני ההגנה לעונש. בכל הכבוד אין נזק זה לנאשם שוקל נגד הפגיעה החמורה שהסב, בזדון ובכוונת מכוון, לנפגעי העבירה.

11. נוכח העובדה כי המאשימה הגבילה עצמה, במסגרת הסדר הטיעון, לעתור לעונש עיקרי של ארבעה חודשי מאסר, ומשום שעונש זה מצוי, בהתאם לפסיקה שהוצגה לי, בתוך מתחם העונש ההולם, לא ראיתי לנכון לקבוע במקרה דנן מתחם עצמאי. אציין רק כי נפגעי העבירה אמנם הביעו התנגדות לאימוץ הסדר הטיעון, אך התנגדות זו אינה גוברת, ובמקרה הנוכחי בו הוגש כתב האישום מלכתחילה בהיקף התואם את הסכמת הצדדים, אף אינה יכולה לגבור, על השיקולים החזקים הכלליים התומכים באישור הסדרי טיעון במרבית המקרים.

12. בבואי לגזור על הנאשם את העונש הראוי לו אתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי, בגילו, בנסיבות האישיות שמצאו ביטוי בתסקיר, בעובדה שלא צבר לחובות הרשעות קודמות, בהתנדבותו למען הזולת ובפגיעה שעצם ההרשעה תסב לו.

מנגד לא יפקד מקומם של שיקולים לחומרא, לרבות העובדה כי פגיעה בפרטיותו של אדם קרוב עלולה להיות חמורה שבעתיים מן הפגיעה בזר, ויוכיח המקרה הנוכחי.

13. שקלתי את כלל הנסיבות לחומרא ולקולא, עיינתי בפסיקה שהוצגה לי ובמיוחד בע"פ (מחוזי ת"א) 70176/08 רבין נ' מדינת ישראל (18.3.2009) הדומה בנסיבותיו לענייננו, החלטתי לא להתערב בהסדר הטיעון ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן חודשיים, אשר ירוצה בעבודות שירות בבית חולים תל השומר, החל ביום 15.5.2016. על הנאשם להתייצב בשב"ס רמלה באותו מועד בשעה 8:00.

ב. מאסר על תנאי בן שלושה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי בסך 3,000 ₪ לנפגעת העבירה עת/1. הסכום כבר הופקד על ידי הנאשם. המאשימה תמסור את פרטי נפגעת העבירה במזכירות עוד היום ותיידעה כי נפסק פיצוי לזכותה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשע"ו, 27 מרץ 2016, במעמד הנוכחים.